

CLASSIFICACIÓ GENÈRICA: Escultura
OBJECTE: Talla
MATERIAL / TÈCNICA: Fusta tallada, policromada i daurada
TÍTOL / TEMA: Sant Narcís i Sant Feliu
AUTOR: Joan d'Aragó
DATA / ÈPOCA: Segle XVI
DIMENSIONS: 210 x 65 x 45 cm (Sant Narcís) i 220 x 76 x 45 cm (Sant Feliu)
LOCALITZACIÓ: Basílica de Sant Feliu, Girona (Gironès)
NÚM. DE REGISTRE DEL CRBMC: 12480 i 12480.1
COORDINACIÓ: Josep Paret Pey
RESTAURACIÓ: Roger Xarrié IDEART
ANYS DE LA RESTAURACIÓ: 2015

Introducció

Durant els passats mesos de setembre i octubre s'han restaurat les dues escultures que flanquejaven la reixa de l'altar major de l'església de Sant Feliu, de Girona, que en origen formaven part del retaule de Sant Feliu, part del qual presideix, encara avui, l'altar.

Els treballs de restauració es van acabar just a temps perquè es poguessin exposar i contemplar durant les Fires de Sant Narcís de Girona, i es van dur a terme gràcies al finançament del bisbat de Girona, de la pròpia parròquia i a una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat.

Descripció historicoartística

Entre els anys 1504 a 1520, a l'església de Sant Feliu de Girona es va construir un gran retaule, que va presidir el presbiteri fins que fou desmuntat, el 1936, i que ara es conserva dividit, una bona part al Museu d'Art de Girona i altres elements remuntats en un moble de dimensions més modestes, encara conservat a Sant Feliu.

En la seva elaboració hi van participar diversos artistes: Joan Venetria, Pere Robredo i Joan d'Aragó foren els autors de les escultures. Tenim indicis que les talles, ara restaurades, són obra de Joan d'Aragó. Les taules pintades més petites del sotabanca són de Perris de Fontanes, i Joan de Borgunya fou l'autor de les sis grans taules, amb escenes de la vida i martiri de sant Feliu, que va dur a terme entre els anys 1518 i 1520.

Estat de conservació

Les escultures estaven en molt mal estat de conservació. Ambdues patien les mateixes patologies: brutícia, alt grau d'enfosquiment causat pel fum, esquerdes, atac de xilòfags i pèrdua de policromia.

A més, els rostres dels sants es van retocar en algun moment determinat, per causes que desconeixem. Aquest fet s'ha descobert durant la neteja, ja que s'apreciava guix afegit a la capa subjacent. Es pot arribar a la conclusió que els rostres no són propis del segle XVI. Les mans de sant Narcís segurament també van ser o bé retocades o bé substituïdes.

Intervenció de conservació–restauració

La restauració ha consistit en una consolidació estructural, per mitjà de segellament d'esquerdes, amb empelt de segments de fusta i amb l'ajuda d'una resina epoxídica; la desinsectació per eliminar els insectes xilòfags; la neteja de la policromia; la reintegració cromàtica de les pèrdues amb un retoc de tipus il·lusionista; l'obturgació dels forats de corc, i l'envernissada de protecció final de la policromia i de la dauradura.

Finalment, s'han col·locat les peces en el seu lloc original, a 2,5 m d'alçada, per mitjà d'una grua.

Les dues imatges després de la restauració